003 **Nazwisko** NOWAKIEWICZ **Imiona** Eugeniusz Jan **lat życia**

004 **Pseudonim**

006 **z domu** **Rodzice**

008 **Data urodzenia** 2.01. 1919 **Miejscowość** Jasło

010 **Data śmierci** 5.01.1998 **Miejscowość** Bury General Hospital

012 ~~Pogrzeb~~/**Spopielenie** **Adres Cmentarza**

Nr. grobu

026 **Źródła:** **Nekrolog** Dziennik Polski 9.01.1998

Ankieta

Lista Stowarzyszenia

Grodziska

Suchecitz

Inne

029 Wyznanie .....

030 Jednostka wojskowa .....

032 ~~Rodzaj wojska~~ ..... Polskie Siły Powietrzne

033 Stopień wojskowy ..... kapitan

034 Odznaczenie ..... Virtuti Militari, Krzyż Walecznych, Croix de Guerre

036 Zawód .....

038 Tytuły naukowe ..... absolwent SPLdM w Bydgoszczy

042 Instytucje .....

044 Obozy .....

046 Słowo kluczowe .....

Karta Rejestracyjna Archiwum Osobowe Emigracji. Biblioteka Polska w Londynie.

D.P.9.1.1998

Ś. † P.

EUGENIUSZ JAN NOWAKIEWICZ

kapitan Polskich Sił Powietrznych, absolwent SPLdM w Bydgoszczy, uczestnik bitwy o W. Brytanię, Kawaler Orderu Virtuti Militari, odznaczony Krzyżem Walecznych i francuskim Croix de Guerre oraz medalami polskimi i brytyjskimi, urodzony 2 stycznia 1919 r. w Jaśle, zmarł 5 stycznia 1998 r. w Bury General Hospital.
Uroczyste spopielenie nastąpi w Blackley Crematorium, Manchester, we wtorek 13 stycznia 1998 r. o godz. 12.00.
Cześć Jego pamięci!

STOWARZYSZENIE LOTNIKÓW POLSKICH W WIELKIEJ BRYTANII

7934

Eugeniusz Nowakiewicz - Kapitan pilot myśliwski

07-21-2009

Eugeniusz Nowakiewicz, urodził się w dniu 2 stycznia 1920 roku w Jaśle. Tam też ukończył szkołę powszechną i uzyskał małą maturę w 1936 roku. Wychowując się w rodzinie patriotycznej, przesiąkł walorami prawdziwego Polaka i godnego żołnierza.

Tuż przed wybuchem II wojny światowej, Nowakiewicz wstąpił do SPLdM w Bydgoszczy i ukończył tam szkołę pilotażu myśliwskiego. Następnie zdobywał on kolejne specjalizacje w tym kierunku, w Krośnie i w Dęblinie. Posiadając już odpowiednie kwalifikacje wojskowe, został przydzielony do 2 Pułku Lotniczego w Krakowie i wcielony do 123 eskadry myśliwskiej. Brał czynny udział w kampanii wrześniowej 1939 roku w ramach zadań specjalnych „Brygady Pościgowej", która walczyła w obronie Warszawy. Widząc, że dalsza walka o stolicę nie ma szans na powodzenie, zgodnie z rozkazem swojego dowódcy, Nowakiewicz wylądował we Francji. Tam też nie pozostawał bezczynny. Zaciągnąwszy się w szeregi kadry lotniczej, walczył w kluczu porucznika pilota Goethla Władysława w VII/2 Groupe de Chasse.

Po kapitulacji Francji, co miało miejsce w 1940 roku, przedostał się do on Wielkiej Brytanii. Po krótkim przeszkoleniu, już w dniu 20 sierpnia 1940 roku, został on skierowany do 302 dywizjonu myśliwskiego. Otrzymał promocję na podporucznika i skierowanie do wojskowych zadań specjalnych, lotnictwa brytyjskiego. Wykonując lot bojowy, został zestrzelony w Pont de Brique, niedaleko od Boulogne, przez niemiecką obronę przeciwlotniczą. Przymusowo wylądował na terenach okupowanej Polski. Jako wyspecjalizowany pilot, dostał on od razu przydział do polskiego Dywizjonu Poznańskiego. Dowodząc polską eskadrą, brał on czynny udział w powietrznej bitwie o Wielką Brytanię. W lipcu 1942 roku, Nowakiewicz już jako porucznik, wykonywał lot bojowy nad Wyspami Brytyjskimi. W drodze powrotnej, został trafiony przez niemieckiego snajpera, i na uszkodzonym samolocie wylądował w okolicach Paryża. Rannego Eugeniusza Nowakiewicza, Polacy oddali w ręce francuskiego lekarza, który związany był z ruchem oporu. Eugeniusz Nowakiewicz, zamieszkał w domku francuskiego farmera, który pomógł mu załatwić dokumenty na przybrane nazwisko. Tam czekał na przerzucenie go z powrotem do Anglii. Zdrada francuskiego konfidenta, uniemożliwiła mu podjętą wcześniej decyzję powrotu na Wyspy. Wpadł on w ręce niemieckiej policji, która przetransportowała go do Żagania.

Po sześciu miesiącach ciągłych przesłuchań w toku, których był bity i morzony głodem, trafił on do obozu jeńców wojennych pod Warszawą. Tam czekał na odzyskanie wolności przez kilka lat. Dopiero w styczniu 1945 roku, obóz jeniecki miał być ewakuowany, jednakże w przed dzień ewakuacji jeńcy zostali uwolnieni przez angielskie lotnictwo. Część z jeńców wspomnianego obozu, wyraziła chęć emigracji na Wyspy Brytyjskie. Wśród nich był także i Eugeniusz Nowakiewicz. Pod koniec 1945 roku, otrzymał on angaż do lotnictwa angielskiego, gdzie pracował jako instruktor młodych adeptów lotnictwa w Lincoln. Tam też, dosłużył się on stopnia kapitana. W uznaniu szeregu zasług na polach bitewnych, został odznaczony francuskim krzyżem zasługi Croix de Guerre, polskim Orderem Virtuti Militari, a także Krzyżem Walecznych oraz angielskim Medalem Lotniczym Battle of Britain Clasp, Aircrew Europę Star, Defence i War Medalami, przyznawanymi za szczególne zasługi wojenne. Od 1947 roku, mieszkał on w Manchesterze, w Wielkiej Brytanii. Zmarł w dniu 5 stycznia 1998 roku jako stały mieszkaniec Wysp Brytyjskich, zasłynąwszy jako wielki Polak i żołnierz.

EWA MICHAŁOWSKA WALKIEWICZ

Eugeniusz Jan Adam Nowakiewicz

Official Number	P-1913
Rank	polski: por.pil./302 DM/ brytyjski: F/Lt
Date of birth	1919-01-02
Date of death	1998-01-05
Cemetery	Manchester, Cudworth Rd - Blackley Cemetery **Wsp.** 53.532707, -2.239369
Grave	C.P.Concecrated 276
Photo of grave	
Country	Wielka Brytania
Period	Okres powojenny

Source

"Polskie Siły Powietrzne..." T.J. i Anna Krzystek
Informacja:
www.burialrecords.manchester.gov.uk/GenLocDetails.aspx?ID=4291

Eugeniusz Jan Nowakiewicz urodził się w Jaśle 2 stycznia 1920 r. Przygodę z lotnictwem rozpoczął w wieku 16 lat. W 1936 r. przestąpił próg Szkoły Podchorążych Lotnictwa dla Małoletnich. Ta dzisiaj prawie zapomniana zasłużona placówka polskich spadkobierców Ikara mieściła się w Bydgoszczy. Ukończył ją w 1939 r. Otrzymał przydział do Krakowa. Tu pod Wawelem rozpoczął służbę w 2 Pułku Lotniczym. W czasie wrześniowych walk 1939 r. bronił nieba nad Polską latając w Brygadzie Pościgowej. Po przegranej przez

Rumunię przedostał się do Francji. Tam miał okazję do dalszej walki z Luftwaffe. Zestrzelił 3 wrogie samoloty. Po upadku nie tak danego sojusznika Polski ewakuował się do Wielkiej Brytanii. Dotarł do niej przez Afrykę. Tak samo jak inni polscy lotnicy na Wyspie Ostatniej Nadziei przeszedł przeszkolenie w lotach na angielskich płatowcach. 20 sierpnia 1940 r. został przydzielony do 302 Dywizjonu Myśliwskiego "Poznańskiego". Razem z nim uczestniczył w powietrznej "Bitwie o Wielką Brytanię". 18 października 1940 r. stoczył swoją pierwszą walkę. Jej efektem było prawdopodobne zestrzelenie Ju-88. 8 listopada znów związał się w pojedynku z nieprzyjacielem. Przeciwnikiem polskiego myśliwca był Me-109. Sam jednak nie wyszedł z tej walki cało. Sam został ranny a jego samolot uszkodzony. 8 maja 1941 r. zapisał na swoje konto pozbawienie lotnictwa III Rzeszy jednego Me-109. Startując do lotu 23 lipca 1942 r. został zestrzelony przez artylerię przeciwlotniczą w okolicach portu Boulogne po drugiej stronie Kanału Angielskiego. Po przymusowym lądowaniu na krotko uniknął niewoli. Aresztowany przez Gestapo trafił do więzienia. Z tego został wysłany do obozu jenieckiego. Na początku znalazł się w Szubinie a na koniec w Żaganiu. 2 maja 1945 r. wyszedł na wolność. Po powrocie na Wyspę pozostawał w lotnictwie do 1947 r. Wtedy to odszedł z lotnictwa. Do nowej Polski nie wrócił. Zamieszkał w Wielkiej Brytanii. Prowadził własne przedsiębiorstwo w Manchester. Zmarł 5 stycznia 1998 r. Pochowany został cmentarzu w Manchester.

Konrad Rydołowski